

Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῶν μοναχῶν τῆς
ἐκκλησίας

De
ABC

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΣ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΗΝ ΑΓΙΟΥ ΣΙΝΑΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΚΑΙ

ΠΡΩΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΑΥΤΟΥ.

ΥΠΟ

ΤΩΝ ΣΙΝΑΙΤΩΝ.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΚΟΡΑΗΣ» ΠΑΙΣ Π. ΖΑΓΚΛΗ.

1867.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ
ΑΓΙΟΥ ΣΙΝΑΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΒΥ-
ΖΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΑΡΤΙΩΣ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

Ἦ Α. Πανιερότης, ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου Κύριλλος, ὁ ἄρτι νομίμως καὶ κανονικῶς, ἕνεκα τῶν φρικαλέων αὐτοῦ καταχρήσεων καὶ ἐγκλημάτων, ἔκπτωτος ἀπὸ τῆς Ἡγουμενικῆς καὶ Ἀρχιεπισκοπικῆς τοῦ Σινᾶ ἑδρας κηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ δυνάμει ἀπαραγράπτων Ἐκκλησιαστικῶν δικηιωμάτων τεταγμένου νομίμου καὶ κανονικοῦ δικαστοῦ ἐν ἐμπιπτούσαις διαφοραῖς ἀναμέσον Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατέρων, τοῦ Μακαριωτάτου, λέγομεν, καὶ Θειοτάτου τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ τὴν Α. Θ. Μ. ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ πρῶην ἀγαθὸς ἡμῶν οὗτος Ποιμενάρχης ἐξέδοτο πρό τινος σχοινοτενὲς καὶ πολύφυλλον ὑπόμνημα, πρὸς τὴν ἐν Βασιλευούσῃ Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἀπευθυνόμενον, (ὥς ἂν εἰ αὕτη εἶχε δικαιοδοσίαν τινα ἐπὶ τοῦ Σινᾶ), δι' οὗ, ἀθρόα τῇ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς σοφιστείας πανοπλίᾳ ὀπλιζόμενος, πειρᾶται ἑαυτὸν ὑπερασπίσαι καὶ καταδείξαι ἀδασίμους δῆθεν τὰς κατ' αὐτοῦ βασιμωτάτας αἰτιάσεις τῶν Πατέρων, παρα-

μορφῶν δὲ τὴν τῶν γεγονότων καὶ τῶν πραγμάτων ἀλη-
θειαν, ἀναφαίνεται, ὡς νομίζει, ἄγνός καὶ καθαρὸς ἀπὸ τῶν
τοσούτων καὶ τηλικούτων αὐτῷ προσαπτομένων κατηγο-
ριῶν, καὶ ἄρρητ' ἀθέμιτα ψάλλων καὶ κακῶς ἐπικαλούμε-
νος, πρὸς ἰδίαν ἑαυτοῦ μᾶλλον βλάβην, γεραρὰ Πατριαρχι-
κὰ καὶ Συνοδικὰ Σιγίλλια, κινεῖ πάντα λίθον, ὅπως κατα-
πείσῃ τὴν Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ λάβῃ ὑπὲρ
αὐτοῦ καὶ τῶν φρικωδῶν αὐτοῦ ἐγκλημάτων μέρος, οὕτω
δὲ καταπατηθῶσι καὶ μηδενισθῶσιν αἱ κατ' αὐτοῦ σεπταὶ
ἀποφάσεις, αἵτινες, τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Κανόσι καὶ τοῖς
ἀνέκαθεν τεταγμένοις συνάδουσιν καὶ Πατριαρχικὸν κῦρος
περιβεβλημένοι, καὶ ἀνέκκλητοι ἤδη καὶ νομιμώταταί εἰσι.

Σκληρὸν ἀληθῶς τὸ δημοσιεύειν ἀνοσιουργίας προΐστα-
μένων, ἀλλ' ἔτι σκληρότερον καὶ πολυδακρυτότερον, ὅταν
τούτων πρόξενοι ᾧσι πρόσωπα οὐ τὴν τυχοῦσαν Ἐκκλη-
σιαστικὴν ἀξίαν περιβεβλημένα, λειτουργοὶ τοῦ παναγά-
θου καὶ ἀμώμου Θεοῦ τῆς εἰρήνης, ἄνδρες τὴν τῶν πι-
στῶν ποιμαντορίαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐμπιστευθέντες
καὶ τούτοις παράδειγμα προκείμενοι, οἵτινες ὅλως τῆς
ἑαυτῶν ὑψηλῆς ἀποστολῆς ἐπιλήσμονες, ἐνέπλησαν φεῦ!
τὰς χεῖρας παντὸς ρύπου καὶ ἀκαθαρσίας, τὰς χεῖρας
ἐκεῖνας ἃς ὤφειλον τηρεῖν ἄγνάς καὶ ἀμολύντους, ἀνα-
λογιζόμενοι, ὅτι διὰ τούτων λαμβάνουσι καὶ τὰ ἄχραντα
καὶ πάνσεπτα μυστήρια! Σκληρὸν, λέγομεν, καὶ σπαρα-
ξικάρδιον, διότι ἐκ τοῦ τοιούτου γεννᾶται παρὰ τοῖς πολλοῖς
ἢ περὶ τὰ Θεῖα περιφρόνησις καὶ τὰ ἱερώτερα καὶ Θειό-
τερα ἐμπαίζονται. Σκληρὸν, ἀλλ' ἡμεῖς οὐ πταίομεν ὀφεί-

λομεν, ἀφοῦ ἤδη ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου, οὐδὲν αἰδεσθεὶς, ἐξῆλθεν εἰς τὸ τῆς δημοσιότητος στάδιον, ἀπαντῆσαι ἐν ὀλίγοις καὶ προστατεῦσαι ὁλόκληρον ἐξυβριζομένην Ἱερὰν Κοινότητα καὶ γεραρὰν Βασιλικὴν Μονήν, τὰ ἔσχατα ὑπ' αὐτοῦ παθοῦσαν· ὀφείλομεν πρὸς τιμὴν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς θρησκείας αὐτῆς καταδείξαι ἐνώπιον τοῦ Ὁρδοδόξου πληρώματος τίς ὁ ἀνὴρ, τίς ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἅγιος πρῶην Σιναίου Κύριλλος καὶ τίνες αἱ πράξεις αὐτοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον οὐδαμῶς προτιθέμεθα σήμερον ἀνασκευάσαι τὸ πολύφυλλον καὶ σχοινοτενὲς ἐκεῖνο ὑπόμνημα, οὐδὲ καταδείξαι, κατὰ πόσον εὐμοιρεῖ ἀληθείας καὶ λογικῆς καὶ ἐρείδεται ἐπὶ νομικῶν καὶ κανονικῶν λόγων ἢ ἂν ἀπλῶς μόνον λέξεων καὶ φράσεων ἐννοίας κενῶν μεστὸν ἢ, σαθρὸν οἰκοδόμημα ἀνθρώπου ἐπὶ ψάμμου οἰκοδομοῦντος, ἐπιφυλαττόμενοι πρᾶξαι τὸ τοιοῦτον ἐν δευτέρᾳ εὐκαιρίᾳ· ἀπλῶς μόνον σήμερον προανακρούομεν τὸν ἀγῶνα, μέρος ἐκ τῆς ὅλης πολιτείας τῆς πρῶην αὐτοῦ Πανιερότητος παρατιθέντες καὶ τινα τῶν τοσούτων αὐτοῦ ἀθανάτων ἀνδραγαθημάτων ἐν συνόψει διεξιόντες, ἃ ἀληθῶς τὴν ἑαυτοῦ μνήμην παρ' Ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἐπιούσι Σιναΐταις ἀγήρατον καὶ ὑμνουμένην καταλιποῦσι πεποιθότες, ὅτι, μέχρις οὗ ἐν ἐκτάσει καὶ ταῖς οἰκείαις ἀποδείξεσι τὸν ἐπταετῆ ἀρχιεπισκοπικὸν καὶ ἱεροπρεπῆ αὐτοῦ βίον ἀφηγηθῶμεν, οἱ πάντες ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸν καλὸν καὶ ἀγαθὸν τοῦτον Ἀρχιερέα κρινοῦσι καὶ ἐκ τοῦ ὄνυχος ὁ λέων γνωσθήσεται.

Κατὰ τὸ 1859 σωτήριον ἔτος ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου

Κύριλλος, ἡγούμενος μέχρι τοῦδε διατελῶν τοῦ ἐν Μολδαυίᾳ Σιναϊτικοῦ Μετοχίου Φιστιτζίου, ἐκλήθη, ὅπως ἀναβῇ ἐπὶ τὸν ἡγουμενικὸν καὶ Ἀρχιεπισκοπικὸν τοῦ Σινᾶ Θρόνον, διαδεχόμενος τὸν ἄρτι πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντα αἰίδιμον καὶ σοφώτατον ἐκεῖνον Πατριάρχην Κωνστάντιον τὸν ἀπὸ Σιναίου· ἀλλὰ πῶς ἀνέβη; Οὐκ ἐνδιατρίβομεν ἤδη ἐπὶ τῶν τότε συμβάντων, γνωστῶν ὄντων τοῖς πᾶσι, τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι ἄνευ τῆς τῶν Πατέρων εἰδήσεως ἔθετο εἰς δημοπρασίαν τὴν Ἱερὰν Ἡμῶν Μονὴν, καταδαπανήσας ἐξ ὅλας καὶ ἐπέκεινα μυριάδας Καισαροβασιλικῶν φλωρίων, ἐνῶ παρὰ τῶν Πατέρων εἶχε μόνον τὴν ἄδειαν, ὅπως δαπανήσῃ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα ἔξοδα τὰ πρὸς χειροτονίαν ἀναγκαιοῦντα, ἐκτιθεὶς δὲ ἀσυστόλως διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν καὶ τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν, οὗς παρέστησεν, ὡς δωροδοκηθέντας, ἐχειροτονήθη ἀντικανονικῶς παρὰ τοῦ τότε οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου, κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ λόγους καὶ ὁμολογίαν δόλῳ καὶ χρυσίῳ βαρυτίμῳ τὴν ἄπρατον χάριν κτησάμενος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡφετηρίας δούς τοῖς Πατράσι κατανοῆσαι, ὅποιον ἡ Μονὴ ἐμελλεν ἔχειν προστάτην πρὸς σύστασιν καὶ οἰκονομίαν αὐτῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ πράξεων.

Αὗται, ἀληθεῖς ἀθεμιτουργίαι, τετραπλῆς φύσεώς εἰσι.
α. Σφετερισμοὶ καταχρηστικοὶ τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας. β'. Διοίξεις αἰσχρὰ τῆς Μονῆς ἔσωτε καὶ ἔξω,

γ'. Ἀθέτησις παντὸς Κανόνος Νόμου καὶ Προνομίου τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου καὶ καταπάτησις πασῶν τῶν δοθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχέσεων ἐγγράφων τε καὶ προφορικῶν. δ'. Κακουργήματα καὶ δολιότητες, καθαπτόμεναι οὐχὶ πλέον τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ὡς Ἑγουμένου, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ ἀξίας καὶ τιμῆς. Καὶ πρῶτον

Α'. Σφετερισμοὶ καταχρηστικοὶ τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ἄν καὶ ἡ Μονὴ ἐδαπάνῃ μεγάλα ποσὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἀξιοπρεπεστάτην, εἶχε δὲ παραχωρηθῇ αὐτῷ ἰσοβίως ἡ νομὴ τοῦ ἐν Μολδαυίᾳ Φιστιτζίου, φέροντος, ἐτησίως ὑπὲρ τὰς ἐννέα χιλιάδας Καισαροβασιλικῶν, χρησιμευόντων πρὸς ἀξιοπρεπῆ αὐτοῦ συντήρησιν, ἂν καὶ τὰ πολυδάπανα αὐτοῦ τῇ δε κακεῖσε ταξείδια ἦσαν εἰς βάρος τῆς ταλαίνης Μονῆς, ἐντοσούτῳ ὁ τέως ἅγιος Σιναίου Κύριλλος, μὴ ἐξαρκούμενος, ἔθετο χεῖρα βέβηλον καὶ ἐσφετερίσθη ἐπὶ ἑπταετίαν ὑπέρογκα ποσὰ, διεχειρίζετο δὲ καὶ ἅπασαν τὴν ἔξω Μοναστηριακὴν περιουσίαν, οὐδέποτε βουλευθεὶς δοῦναι λογαριασμὸν τῆς ἑαυτοῦ διαχειρίσεως. Ἐκ τῶν πολλῶν σφετερισθεισῶν ποσοτήτων ἀναφέρομεν στρογγύλους τινὰς ἀριθμοὺς, ἔχοντας, ὡς ἑξῆς.

1ον. Ποσὰ καθαρὰ, ἅτινα ἀφῆρεσεν ἀπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου τοῦ Σκευοφυλακείου.

Ὁ ἀοίδιμος ἐν Πατριάρχαις Κωνστάντιος, ἀποβλέπων καὶ εἰς τὸ μέλλον, εἶχε καταθέσει εἰς τὴν ἐν Πετροπόλει Ῥωσικὴν Τράπεζαν ἐξήκοντα χιλιάδας ρουβλίων εἰς δύο ἡραμμάτια ἀνὰ 30,000 χιλιάδας ἑκαστον, διατρέχας, ὅπως

ὁ τόκος αὐτῶν (4 τοῖς 0]0) ἀποστέλληται ἐτησίως πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονήν· ἀλλ' αἱ ἐξήκοντα αὗται χιλιάδες ρουβλίων ἐκίνησαν πρῶίμως ἤδη τὴν ὄρεξιν τοῦ πρώην ἀγίου Σιναίου, ὅστις, δόλῳ χρησάμενος, ἐξηπάτησε τοὺς Πατέρας; χορηγήσαντας αὐτῷ τὴν ἄδειαν τοῦ ἐξαργυρῶσαι τὰ γραμμάτια ἐκεῖνα λέγων αὐτοῖς, ὅτι αὐτὸς ἠδύνατο ἀντὶ τεσσάρων τοῖς ἑκατὸν ἀποτίειν δέκα τοῖς ἑκατόν. Καὶ τὸ μὲν ἐν γραμμάτιον ἐκ 30,000 ρουβλίων, ἥτοι δεκακισχιλίων φλωρίων, ἐπέτυχεν ἐξαργυρῶσαι καὶ καταβροχθίσει, τὸ δὲ ἕτερον μεθ' ὅλας τὰς ἐντίμους ἐνεργείας οὐκ ἠδυνήθη ἀρπάσαι. Οὕτω πως ἤρπασεν ἐπίσης καὶ ἕτερον γραμμάτιον τῆς ἐν Ὁδησσῷ Τραπεζῆς ἐκ τετρακισχιλίων ρουβλίων; ἥτοι φλωρίων χιλίων τριακοσίων καὶ τριάκοντὰ τριῶν; ὡς καὶ ἐν ὁμόλογον ἐκ χιλίων Καισαροβασιλικῶν Δημητριάδου τινός, ἅπερ δι' ἴδιον ἑαυτοῦ λογαριασμὸν ἐξηργύρωσεν· οὕτω πως ἀφῆρεσέ μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ταμείου τοῦ Σκευοφυλακείου δώδεκα ὅλας χιλιάδας φλωρίων; ὡς καὶ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866 ἐτέρας δισχιλίας καὶ πεντακοσίας λίρας Ἀγγλίας, ὥστε ἀπὸ μόνου τοῦ ταμείου τοῦ Σκευοφυλακείου ἐλήστευσεν ἐπέκεινα τῶν τριάκοντα χιλιάδων φλωρίων εἰς μετρητὰ, δοὺς μὲν διὰ ταῦτα ὁμόλογα χρεωστικά, ὕστερον δὲ, εὐκαιρίας δραξάμενος; διαρρήξας δολίως καὶ δίκην ληστού τὰ ἔγγραφα ἐκεῖνα.

2ον. Ποσὰ; ἅπερ, ἀνήκοντα τῇ Μονῇ, ὑπεξήρυσεν ἄλλοθεν.

Ἀδυνατοῦμεν ὑπολογίσει ὅποσα καὶ ὅποια ποσὰ ἐκ τῆς

ἐξωτερικῆς περιουσίας τοῦ Μοναστηρίου ἐλυμήνατο· παρατιθέμεθα μὲν τι ποσότητάς τινας, ἱκανὰς ἀποδείξαι τὸν τοῦ ἀνδρὸς χαρακτῆρα· καὶ πρῶτον ἐσφετερίσθη τὸ εἰσόδημα τῶν κτημάτων Βεσσαραβίας τῶν ἐτῶν 1863 καὶ 1864 εἰς δεκακισχίλια Καισαροβασιλικά συμποσούμενα, παρέλαβε δὲ μετέπειτα καὶ ἑτέρας ὀκτακοσίας λίρας παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἐπιτρόπου τοῦ Σινᾶ Πετρᾶ, προερχομένας ἀπὸ τῆς πωλήσεως μοναστηριακῆς τινος οἰκίας, πωληθείσης πρὸς τρισχίλια καὶ τριακόσια πεντήκοντα Ναπολεόνια, ἐξ ὧν ἡ Μονὴ οὐδ' ὀβόλὸν ἔλαβε καὶ ἐκράτησε καὶ ἐκ τῶν σταλέντων τρισχιλίων φλωρίων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίλλου Ῥοκίδου (τοῦ ἤδη Σεβασμιωτάτου Ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Κυρ Καλλιστράτου) φλωρία χίλια καὶ διακόσια.

Ἄλλ' ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου μένει εἰσέτι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἑξω Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἣν ἅπασαν ἐσφετερίσθη. Μένει πρῶτον ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1860—1863 εἰσοδήματα τῶν ἐν Βλαχομολδαυίᾳ μοναστηριακῶν κτημάτων, εἰσοδήματα ἄφθονα καὶ πλουσιοπάροχα, ἐξ ὧν, ὡς ἐκ τοῦ καταστίχου φαίνεται, μόνον 4,500 φλωρία ἔπεμψε τῇ Μονῇ κατὰ τὸ 1860 ἔτος καὶ πρῶτον τῆς ἀρχιεπισκοπείας αὐτοῦ, μένει εἰσέτι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἐν Βεσσαραβίᾳ δάση τῆς Μονῆς, ἅπερ, χαριζόμενος, ἐπώλησε τῷ αὐταδέλφῳ αὐτοῦ Λεωνίδᾳ Στρικίδῃ ἀντὶ δώδεκα χιλιάδων ρουβλίων, ἐνῶ ἡ ἀξία αὐτῶν ἦν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα χιλιάδας ρουβλίων, μένει ὑπεύθυνος διὰ τὴν περιουσίαν τοῦ αἰοδίου Πατριάρχου Κυροῦ Κωνσταντίου

τοῦ ἀπὸ Σιναίου, ὑπολογιζομένην εἰς δεκαεπταχίλια φλωρία καὶ ἐξ ἧς μόνον τρισχίλια φλωρία δέδωκε τῇ Μονῇ κατὰ τὸν τοῦ Σκευοφυλακείου κατάλογον, μένει ὑπεύθυνος διὰ τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα τῶν μετοχίων Τουρκίας, Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας, μένει τέλος ὑπεύθυνος ὁ ἀκόρεστος οὗτος Ἀδης διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συληθέντα ἀπὸ τοῦ Σκευοφυλακείου τιμαλφῇ καὶ βαρύτιμα κειμήλια, τὰ λαμπρὰ ἱερὰ ἄμφια, τὰ πυλύτιμα σκεύη, ὧν κατάλογον τακτικὸν δημοσιεύσομεν, ἀπαντῶντες εἰς τὸ πολύφυλλον αὐτοῦ ὑπόμνημα! Ἰλιγγιᾶ ἀληθῶς καὶ ἐξίσταται ὁ ἐμβλέπων εἰς τοσοῦτον πλῆθος χρυσίου εἰς τοσαύτας χιλιάδας Καισαροβασιλικῶν, καὶ φρίττει ἐπὶ τῇ ἀπληστίᾳ τοῦ ἀνδρός!

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα, ἴσως λέξει τις, ἐσφετερίσθη ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου, διότι ἡ Μονὴ οὐδαμῶς ἐμερίμνα περὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς αὐτοῦ συντηρήσεως. Πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀποκρινόμεθα, ὅτι, ὅτε μὲν ὑπῆρχον τὰ ἐν Βλαχομολδαυίᾳ κτήματα καὶ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Κούζα ληστεύσεως αὐτῶν, ἡ Ἱερὰ Σύναξις παρεχώρησεν αὐτῷ, λόγῳ ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως καὶ διατροφῆς, ἰσοβίως τὰ εἰσοδήματα τοῦ Φιστιτζίου, ὑπὲρ τὰς ἐννέα χιλιάδας φλωρίων φέροντες ἐτήσιον, ὅτε δὲ πάλιν ἐκεῖνα κακῇ τῇ μοίρᾳ ἐξέλιπον, οἱ Πατέρες καὶ αὐθις παρεχώρησαν αὐτῷ τὸ εἰσόδημα κτημάτων τινων ἐν Βεσσαραβίᾳ, ὑπὲρ τὰ δισχίλια φλωρία ἐτήσιον εἰσόδημα φερόντων, κατὰ συνέπειαν ἡ Α. Πανιερότης εἶχε τὰ μέσα ἀφθονώτατα οὐχὶ πλέον ὅπως διάγη ἀξιοπρεπῇ βίον, ἀλλ' ὄντως Ἡγεμονικόν.

Ἀλλ' ὥς εἰ μὴ ἔρχουν αἱ τοσαῦται αὐτοῦ καταχρήσεις

καὶ σφετερισμοὶ, οἱ τὴν τοῦ Σινᾶ εὐποροῦσαν Μονὴν εἰς πενίαν ἐσχάτην ἀγαγόντες, ὥς εἰ μὴ ἤρχουν αἱ μυριάδες τῶν Καισαροβασιλικῶν αἱ ὑπ' αὐτοῦ ὑπεξαιρεθεῖσαι, ὥς εἰ μὴ ἤρκει ἡ γενικὴ αὕτη λήστευσις τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου ἔμελλεν ὑποπθεῖν καὶ εἰς ἕτερον πολλῶν βαρύτερον διὰ τὸ Σινᾶ, ἔμελλε, λέγομεν, καταχρεῶσαι καὶ τὴν Μονήν, καὶ ποίαν Μονήν! τὴν πρὸ αὐτοῦ ἀνθοῦσαν καὶ εὐπορωτάτην Βασιλικὴν τοῦ Σινᾶ Μονήν. Δεκαεπτὰ χιλιάδας Καισαροβασιλικῶν φλωρίων ἠναγκάσθη ἡ τάλαινα Μονή, χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ποιμενάρχου αὐτῆς ἀναδεχθῆναι, ποσὰ ἄπερ οὗτος ὤφειλε, καθὰ ἔλεγε, διαφόροις! Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα τολμᾷ ἀναίδην ἐμφανισθῆναι ἐνώπιον τῆς δημοσιότητος.

Ἐλθωμεν ἤδη καὶ δεῦρο ἐρευνήσωμεν ἐν συντόμῳ τὴν τῆς Μονῆς διοίκησιν.

Β'. Διοίξεις αἰσχρὰ τῆς Μονῆς ἔσωτε τε καὶ ἔξω.

Πρῶτον τοῦ πρῶην ἁγίου Σιναίου ἔργον, ἅμα ἐκ βασιλευούσης εἰς Τζουβανίαν μετὰ τὴν χειροτονίαν ἀφικομένου, ἦν ἡ ἀποδίωξις παντὸς ἀδελφοῦ, ὅστις ἐφαίνετο ἐναντίος πρὸς τοὺς σκοποὺς, οὓς ἔτρεφε, καὶ ἐδείκνυε χαρακτῆρα ἀνεξάρτητον. Εἶτα δὲ κατὰ νοῦν ἔχων, ὅπως διοικήσῃ δίκην ἀπολύτου Κυριάρχου καὶ καταβροχθίσῃ πάντα τῆς Μονῆς πόρον, ὥς καὶ ἔπραξεν, ἤρξατο ἡρέμα διασπῶν τὴν ἐπιρροὴν καὶ σμικρύνων τὸν ἀριθμὸν τῶν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως μελῶν, ἥτοι τοῦ σώματος ἐκείνου, ὅπερ κατὰ τὰ ἀρχαῖα καὶ πρεσβυγενῆ καταστατικά, δίκην Γερουσίας, διοικεῖ ἔσω τε καὶ ἔξω τὴν Μονήν, καὶ οὐ ἄνευ πᾶσα πρᾶξις

ἄκυρος, κατέλιπε δὲ μόνον δύο ἢ τρεῖς, πειθήνια ὄργανα τῶν καταχθονίων αὐτοῦ ἐμπνεύσεων καὶ σκοπῶν. Ὑπὸ τοιούτων ἰδεῶν οὖν ἐμφορούμενος ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου, κατὰ τὸ 1861 ἔτος εἰσήγαγεν ἐν τῇ Μονῇ παρὰ τοὺς γεραροὺς τῆς Μονῆς Κανονισμοὺς ἀρχιμανδρίτην τινα Ἰλαρίωνα, περιδότηον ἐπὶ κακοηθείᾳ καὶ ἤδη παρὰ τῷ Κυρ Εὐγενίῳ εἰς Ἀλεξάνδρειαν διατρίβοντα, ἀποκαταστήσας δ' αὐτὸν Δικαῖον, ἐνῶ οὔτε Σιναΐτης πώποτε ἐχρημάτισε, καὶ συνεννοηθεὶς μετ' αὐτοῦ, ἤρξατο διοικεῖν τὰ πάντα, δίκην ἀπολύτου Κυριάρχου. Τότε ἡ Ἱερὰ Σύναξις ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν κατηργήθη, τότε αἰσπατάλαι καὶ αἰκαταχρήσεις παντὸς εἵδους ἦσαν κεφαλὴν ἀπειλητικὴν, τότε πολλὰ κειμήλια ὑπεξηρέθησαν, τότε οἱ Πατέρες σχεδὸν ἐλιμοκτόνουν, παντοειδῶς ὑπὸ τοῦ Ἰλαρίωνος τυραννούμενοι καὶ περιφρονούμενοι, τότε ἡ Μονὴ κατέρρεεν, ἐνῶ ὁ Ἰλαρίων καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ πρῶην ἅγιος Σιναίου μετὰ ὁμάδος τινος κοσμικῶν ἐλυμαίνοντο τὸ ἀγλαότερον τῆς Ὁρθοδοξίας σκῆνωμα καὶ τοὺς πόρους αὐτοῦ, οἶκον ἐμπορίου καταστήσαντες τοῦτο, τότε ἐξέλιπεν ἡ ἐν Κυρίῳ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ἰσότης, τότε ἡ Μονὴ συνελόντι εἰπεῖν, ἦλθεν εἰς ἀποσύνθεσιν. Μετὰ δακρύων οἱ ταλαίπωροι Πατέρες ἑώρων τὴν τῆς Μονῆς φθορὰν καὶ καταστροφὴν ἐπικειμένην καὶ ἐπεκαλοῦντο ταχεῖαν τῶν ἐκρύθμων διόρθωσιν, τὴν τοῦ Ἰλαρίωνος παῦσιν ἐξαιτούμενοι, ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς πρῶην ἅγιος Σιναίου ἀγρόν ἠγόραζε, περιφρονῶν δὲ τοὺς Πατέρας, ἦτοι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἀπεχάλει, καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἀν-

τούς, ὡς ἤρμοζε Ποιμενάρχῃ, κτ' ἡν η, κτ' ἡν ο-
τρόφους καὶ ὀρεσιβίους. Κρινάτω ἡδὴ ἕκαστος
ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων, ὅποια ἦν ἢ ἔσω τε καὶ ἔξω τῆς
Μονῆς διοίκησις.

Ἐξετάσωμεν ἡδὴ καὶ τὸ τρίτον καὶ καταδείξωμεν,
κατὰ πόσον ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου ἐτήρησε τὰς ὑποσχέ-
σεις καὶ ὄρκους αὐτοῦ, κατὰ πόσον συνεμορφώθη τοῖς γε-
ραροῖς καὶ παναρχαίοις τοῦ Σινᾶ Κανονισμοῖς τε καὶ Νόμοις.

Γ'. Ἀθέτησις παντὸς Κανόνος, Νόμου καὶ Προνομίου
τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου καὶ καταπάτησις πασῶν τῶν δο-
θεισῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχέσεων ἐγγράφων τε καὶ προ-
φορικῶν.

Κατὰ Μάϊον τοῦ ἔτους 1859, ὅτε ὁ τέως ἅγιος Σιναίου
ἦν εἰσέτι ὑποψήφιος, συνετάχθησαν μεταξύ αὐτοῦ τε καὶ
τῶν Πατέρων Κανονισμοί τινες ἐξ ἄρθρων τριάκοντα καὶ
τριῶν, ἐκατέρωθεν παραδεχθέντες τε καὶ ἐγκριθέντες.
Καίπερ δὲ τῶν Κανονισμῶν τούτων γενομένων ὑπὸ τὴν
ἄμεσον ἐπιρροήν, ἣν ἔχαιρε τότε, καὶ κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις
αὐτοῦ, ἰδοὺ μέντοι πῶς καὶ κατὰ πόσον ἐξετέλεσε τούτους.

Τὸ 2ον ἄρθρον τῶν Κανονισμῶν τούτων ὀρίζει συνωδᾶ
καὶ τοῖς ἀρχαίοις Πατριαρχικοῖς καὶ Συνοδικοῖς Σιγιλλίοις
καὶ Βασιλικοῖς Προνομίοις, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος οὐδὲν ἄλλο
ἐστὶν ἢ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως καὶ ὅτι ὀφείλει
συμμορφοῦσθαι ταῖς γνώμαις καὶ ἀποφάσεσι ταύτης. Ἐθει-
ρεῖτο τοίνυν καὶ θεωρεῖται ὁ κατὰ καιρὸν ἀρχιεπίσκοπος,
ὡς ὁ πρῶτος ἐν ἰσοτίμοις ἀδελφοῖς, διοικοῦσα δ' ἀρχὴ ἡ
Ἱερὰ Σύναξις καὶ οὐχὶ αὐτός. Ἐντοσούτῳ ἐπραττε καὶ

ἐνήργει ἄνευ τῆς εἰδήσεως οὐδενὸς, συγκεντρώσας ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν περὶ ἑαυτὸν καὶ ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν τὴν Σύναξιν καταργήσας, συνισταμένην ἀπὸ τοῦ περιβοήτου Δικαίου Ἰλαρίωνος καὶ δύο ἢ τριῶν τὸ πολὺ ἀθλίων νευροσπάτων πειθηνίων τῇ Α. Πανιερότητι, ἐνῶ, κατὰ τὰ ἀπ' αἰώνων εἰθισμένα καὶ νόμου ἰσχὺν ἔχοντα ἐν τῇ Μονῇ, ἡ Ἱερὰ τῶν Πατέρων Σύναξις, ὡς ἀνώτατον διοικητικὸν σῶμα, ὀφείλει συγκροτεῖσθαι τοῦλάχιστον ἐξ ἐννέα μελῶν, γερόντων, ἐπὶ ἐκδουλεύσεσι διακριθέντων καὶ τὰ πρῶτα ἐν τῇ Μονῇ φερόντων.

Τὸ 3ον ἄρθρον ὑποχρεοῖ αὐτὸν ἐδρεῦεῖν ταχτικῶς ἐν Τζουδανία, ἀναβαίνοντα καὶ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ Ἱερὸν Μοναστήριον. Τοῦτ' αὐτὸ ὀρίζουσιν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ Θρόνου καὶ τὰ νόμου ἰσχὺν ἔχοντα ἀρχαῖα Πατριαρχικὰ καὶ Συνοδικὰ Σιγίλλια· ἀλλὰ πῶς ἐξετέλεσε καὶ τοῦτο; Γνωστὸν δήπου, ὅτι ὁ πρῶην ἅγιος οὗτος Σινχίου μετήνεγκε τὴν ἑδραν αὐτοῦ παρὰ τὰς θελκτικὰς καὶ χαριέσσας τοῦ Βοσπόρου ὄχθας, ἐνθα σχεδὸν διηνεκῶς τὰς διατριβὰς ποιεῖται, κατασπαταλῶν τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν, τότε δὲ μόνον ἀφικνεῖτο ἐκεῖθεν, ὅτε ἐνῆν αὐτῷ σπάνις χρημάτων καὶ ὠρέγετο τὸ Σκευοφυλακεῖον ἐπισκεφθῆναι. Καθ' ἅπαν δὲ τὸ ἀπαίσιον τῆς ἀρχιεπισκοπείας αὐτοῦ διάστημα μόλις τρεῖς ἀνέβη εἰς τὸ Ἱερὸν Μοναστήριον.

Τὸ 8ον ἄρθρον ὀρίζει, ἵνα οἱ Ἡγούμενοι τῶν Μετοχίων διορίζωνται παρὰ τῆς Συνάξεως, πέμποντες αὐτῇ τὰ ἐτήσια. Ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου ὁμῶς ἐξετέλει τὰνάπαλιν,

αὐτὸς διορίζων καὶ αὐτὸς διαχειριζόμενος τὰ εἰσοδήματα.

Τὸ 12ον ἄρθρον ἀπαγορεύει τὴν προσέγγισιν συγγενῶν παρὰ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ, οὐδαμῶς δ' οὗτος δύναται παραχωρεῖν αὐτοῖς εἰς ἐνοίκιον μοναστηριακὰ κτήματα ἢ τροφοδοτεῖν αὐτοὺς παρ' αὐτῷ. Ἐντοσούτῳ οὐχὶ μόνον καὶ ἐν Βασιλευούσῃ συνοικεῖ τοῖς ἑαυτοῦ πολυαρίθμοις συγγενέσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κατὰ Τζουδανίαν Καθιδρύματι ἐφρουρεῖτο ὑπ' αὐτῶν, δαψιλῶς ὑπὸ τῆς ταλαίνης Μονῆς τροφοδοτουμένων, πολλὰ δὲ Μοναστηριακὰ κτήματα δίδονται αὐτοῖς παρ' αὐτοῦ εἰς τιμὰς εὐτελεστάτας πρὸς ἐκμίσθωσιν, ὥς εἰ μὴ ἤρχουν αἱ λόγῳ προικὸς δοθεῖσαι ταῖς ἀνεψιαῖς αὐτοῦ τοσαῦται χιλιάδες φλωρίων, αἱ τοσοῦτον περιαδόμεναι.

Ἄλλ' ἐπιλείψει ἡμᾶς ὁ χρόνος ἀφηγουμένους ἐν πρὸς ἐν τὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀθέμιτα πραξικοπήματα! Συνελόντι δ' εἰπεῖν, ἐξ ὧν οἱ Κανονισμοὶ διακελεύουσιν, ἐξ ὧν αὐτὸς οὗτος ὑπεσχέθη πρὸς εὐπρέπειαν καὶ εὐστάθειαν τῆς Μονῆς οὐδὲν ἔπραξε, τὰ πάντα ἠθέτησε τὰ πάντα κατεπάτησε, αἰσχροὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ Μονῇ παρανόμως εἰσήγαγε, Πατέρας ἐν ἐκδουλεύσεσι γεγηρακότας κατεδίωξε, τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν ἐσφετερίσθη καὶ αὐτὸ τὸ εὐκλεές καὶ σεβάσμιον Μοναστήριον καταρρέον κατέλιπε, φρίκην ἐμποιοῦν τοῖς ὁρῶσι, καὶ ἐτοιμόρροπον τὸ λαμπρότερον τῆς ὀρθοδοξίας σέμνωμα, τὸ περικαλλές ἐκεῖνο Ἰουστινιάνειον Καθίδρυμα!

Ἄλλ' ἴσως τις ἀντιλέξει καὶ ἐρεῖ ἡμῖν, ὅτι τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν οὐκ ἐσφετερίσθη δι' ἴδιον ἑαυτοῦ

ὄφελος, ἀλλὰ πρὸς κοινωφελῇ ἔργα καὶ θεάρεστα ταύτην διέθετο! Τὸ τοιοῦτον σκληρὰ ἀπάτη! ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου οὐδ' ὀβολὸν πρὸς τοιαῦτα ἐδαπάνησε καὶ πόρρω τῶν διαλογισμῶν αὐτοῦ ἀπέχουσιν οἱ τοιοῦτοι ἀγαθοεργοὶ σκοποί! Καθοπλίζει δὲ ἡμῶν τὸν λόγον τὸ ἐξῆς· ἐν Καίρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ὑπάρχουσι Πατριαρχικῇ φιλοτιμίᾳ ἰδρυμέναι δύο Κοινότητες ὀρθοδόξων, ἐπιτηροῦσαι Κοινωφελῇ τινὰ καταστήματα, οἷον Σχολεῖα καὶ Νοσοκομεῖα, καὶ συνδρομαῖς τῶν Χριστιανῶν διατηρούμενα· ἐντοσούτῳ, ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπείας τοῦ πρῶην ἁγίου Σιναίου, ἡ Βασιλικὴ τοῦ Σινᾶ Μονῇ, ἣτις ὤφειλε πρώτη τὸ παράδειγμα δεῖξαι καὶ ἀδρῶς συνεισενεγκεῖν, οὐδὲν ἢ μόνον γλίσχρον τι ποσὸν πρὸς αἰσχύνην αὐτῆς κατέθετο, ἵνα μὴ εἴπωμεν, πρὸς αἰσχύνην τοῦ τὰς τύχας αὐτῆς διέποντος προέδρου καὶ ποιμενάρχου.

Τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἅπαντα, οἱ σφετερισμοὶ καὶ παντοῖαι καταχρήσεις, ἢ μὴ ἐκτέλεισις τῶν δεδογμένων, ἢ συγκέντρωσις ἀπάσης τῆς ἐξουσίας περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ἢ βδελυρὰ ἐν γένει διοίκησις, ἢ ἐξάντλησις καὶ ἐκμύζησις παντὸς πόρου, τοὺς μὲν Πατέρας ἤγαγον εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπόγνωσιν καὶ ἀθλιότητα, τὴν δὲ Μονὴν εἰς ἀποσύνθεσιν· ἔνεκα τῶν τοιούτων ἐκρύθμων καὶ ἐκτόπων, οἱ Πατέρες προεῖδον τὸν κίνδυνον καὶ ἤρξαντο μελετᾶν βελτίωσίν τινα πρὸς ἀποσόβησιν παντὸς ἐνδεχομένου καὶ ἀφεύκτου κακοῦ πρὸς σωτηρίαν τῆς γεραρᾶς Βασιλικῆς τοῦ Σινᾶ Μονῆς, ἥς τὸ σκάφος ὀλίγου δεῖν καὶ κατεποντίζετο. Προῦθεντο ὅθεν κοινῶς συσκεφθῆναι μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκό-

που, ὅπως κολλάσῃ καὶ περιορίσῃ μὲν τὰς σπατάλας καὶ καταχρήσεις, ἐπαναγάγῃ δὲ τὴν ἀρχαίαν τάξιν καὶ βελτιώσῃ τὰς τύχας τῆς κατὰ κρημνῶν ὁδευούσης Μονῆς. Τοιαύτης εὐκαιρίας ἔτυχον μὲν οἱ Πατέρες, ἀλλὰ τότε δὴ ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου διεπράξατο τὰ αἰσχιστα, ἀληθῆ καὶ φρικαλέα κακουργήματα, καθαπτόμενα καὶ αὐτῆς τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ ἀξίας. Ἐξιστορήσωμεν οὖν καὶ τὸ ἀπαίσιον τοῦτο δράμα ἐν συνόψει.

Δ'. Κακουργήματα καὶ δολιότητες τοῦ πρῶην ἁγίου Σιναίου.

Κατὰ Νοέμβριον φθίνοντα τοῦ ἔτους 1865 ὁ τέως ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τινος τῶν ἑαυτοῦ ἀνεψιῶν, πολυαρίθμων θεραπόντων, ἐνὸς καβάση καὶ τινων τῶν προκρίτων Πατέρων ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἅγιον καὶ Θεοδά-διστον ὄρος Σινᾶ. Ἐν χαραῖς καὶ ἀγαλιάσει καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ἀπαξάπασα ἡ Ἱερὰ ἀδελφότης ἐδέξατο τὸν ἑαυτῆς Πρόεδρον καὶ Ποιμενάρχην, χαίρουσα, ὅτι κοινῇ ψήφῳ καὶ γνώμῃ μετ' αὐτοῦ ἔμελλε θεῖναι πέ-περας εἰς τὰ ἔκρυθμα καὶ ἔκτοπα, καὶ ὅτι ὁ Ποιμενάρχης, τὴν τῆς Μονῆς ἀθλίαν κατάστασιν ὁρῶν ἔμελλε ταύτην εὐσπλαγχνισθῆναι καὶ ἀσμένως τὰς μεταρρυθμίσεις πα-ραδεχθῆναι. Τῆς ἐορτῆς δὲ τῆς μεγαλομάρτυρος Αἰκατε-ρίνης κατὰ τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συμπιπτούσης, ἀνέ-βαλον ὅ,τε Δικαῖος καὶ λοιποὶ Πατέρες τὴν σύσκεψιν· ἐκεί-νης δὲ παρελθούσης, συνεκροτήθη παραχρῆμα Γενικὴ τῶν Πατέρων ἀπαξαπάντων Σύναξις, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τέως ἁγίου Σιναίου, καὶ ἤρξατο ἡ τῶν μεταρρυθμίσεων συζή-

τησις, αἵτινες ἦσαν ἐν συνόψει, ἡ παῦσις τοῦ λυμεῶνος Ἰλαρίωνος, ὁ περιορισμὸς τῆς σπατάλης καὶ τῶν καταχρήσεων, καὶ διηνεκῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου διατριβὴ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἐν Καίρῳ Τζουβανίας καθότι ἐνεκα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Καθιδρύματος τούτου ἐν Καίρῳ, πληθὺς Πατέρων ἠθροίζετο ἐν αὐτῷ, οὕτω δὲ ἡμελεῖτο τὸ Κυριαρχικόν· ἀλλὰ πρὸς τὰς δικαίας καὶ σεμνοπρεπεῖς τῶν Πατέρων αἰτήσεις ὁ ἰσχυρογνώμων καὶ ἀπολυτόφρων τέως ἅγιος Σιναίου ἀντέταττε βίαιον καὶ ἀπειλητικὸν χαρακτῆρα, τρεῖς δὲ ἠβουλήθη διαλῦσαι τὴν γενικὴν ἐκείνην Σύναξιν· οἱ Πατέρες ἐντοσοῦτῳ, πρὸς τὸ καλὸν καὶ μόνον τῆς Μονῆς ἀφορῶντες, προέβησαν, ὑπέγραψαν τὰς νέας μεταρρυθμίσεις, ἐψήφισαν δὲ καὶ τὴν παραχρῆμα εἰς Τζουβανίαν ἀποστολὴν τριῶν ἐπαρχιῶν, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νεοφύτου, ἤδη πληρεξουσίου τῆς Μονῆς ἐν Βεσσαραβίᾳ, τοῦ Ἱερομονάχου Πορφυρίου Παυλίδου, ἤδη ἐξαρχικῶς διατελοῦντος ἐν τῇ ἁγίᾳ Πόλει, καὶ τοῦ μοναχοῦ Φιλοθέου, ἀπάντων προκρίτων Πατέρων τοῦ Μοναστηρίου, ἐκτελεστῶν τῶν ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ψηφισθέντων· ἀπῆλθον οὖν οὗτοι καὶ ὁ τέως Σιναίου ἐφαίνετο ἡσυχος ἐπὶ τινὰς ἡμέρας· ἐν νῷ μέντοι καταχθόνια ἔργα πρὸς ἐκδίκησιν ἐτεχταίνετο, κρύφα καὶ ὑπούλως προπαρασκευάζων τὸ δράμα. Καὶ δὴ, τῶν πάντων παρασκευασθέντων, μίαν τῶν ἡμερῶν διὰ τοῦ Ἱεροδιακόνου αὐτοῦ Μελετίου μεταπέμπεται, ἰδίᾳ ἕκαστον, τρεῖς τῶν προκρίτων Πατέρων ἐπὶ σπουδαίᾳ τινι ὑποθέσει, ὥς ὁ τοῦ Ποιμενάρχου ἀπόστολος ἔλεγεν· οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι Πατέρες,

ὀνομαστὶ ὁ τε Δικαῖος τῆς Μονῆς Πρωτοσύγκελλος
 Κορνῆλιος, ὁ τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου Σκευοφύλαξ Γρη-
 γόριος καὶ ὁ γραμματεὺς Ἰάκωβος, οὐδαμῶς τὸν δόλον
 καὶ τὴν πλεκτάνην κατανοήσαντες, εὐπειθῶς ἔδραμον,
 ἕκαστος χωριστὰ εἰς τὰ οἰκήματα τῆς Αὐτοῦ Πανιερότη-
 τος. Τούτων δ' ἀφικομένων, ὁ τέως ἅγιος Σιναίου, ἐκδί-
 κησιν πνέων καὶ τίγρεις ὀφθαλμοὺς δεικνύων, διατάττει
 παραχρῆμα τοὺς ὑπὸ τῆς μέθης ἐξηγριωμένους ὑπηρέτας
 αὐτοῦ, ἵνα θέσωσιν ἀλύσσεις σιδηρᾶς περὶ τοὺς πόδας τῶν
 ἄνω ῥηθέντων Πατέρων, οἱ κακοῦργοι δ' οὗτοι δορυφόροι
 τοῦ Ποιμενάρχου, φονικὰ ὄργανα ἐν χερσὶν ἔχοντες, σπά-
 θας τε ἐσπασμένας καὶ πιστόλια, ἀπειλοῦσιν αὐτοὺς, καὶ
 ἀνηλεῶς ῥαπίζουσιν, ὥστε ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀσπλάγχχνων
 ῥαπισμῶν, ὁ ἀλυσσοδεδεμένος καὶ πρηνῆς Σκευοφύλαξ Γρη-
 γόριος ἐξέμεεν αἷμα ἄφθονον ἀπὸ τοῦ στόματος. Ἦκου-
 σαν οἱ ἡσυχάζοντες Πατέρες τὰς γοερὰς κραυγὰς (ἦν γὰρ
 ὥρα ἀναπαύσεως) ἤκουσαν τοὺς κοπετοὺς καὶ τὸν ἀλα-
 λαγμὸν καὶ ἐξῆλθον ἀποροῦντες καὶ τὰ γιγνόμενα ἀγνο-
 οῦντες, ταχέως ὁμως, ἀπειλούμενοι ὑπὸ τῶν μαχαιροφό-
 ρων ὁπαδῶν τοῦ τέως ἁγίου Σιναίου, δερόντων καὶ ῥαπι-
 ζόντων τούτους ἀνηλεῶς καὶ πολλὰ καίρια τραύματα
 ἀόπλοις Πατράσιν ἐπαγαγόντων, ἐστράφησαν πρὸς τὰ
 ὀπίσω καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις κελλίοις ἐκλείσθησαν, τὴν φονικὴν
 ὄργην τῶν δημίων ἐκείνων φεύγοντες. Ἐν πᾶσι τούτοις
 πρωτηγωνίστει ὁ τοῦ τέως ἁγίου Σιναίου ἀνεψιός, ὅς, πι-
 στόλιον ἐν χερσὶν ἔχων, ἠπεῖλει, ὁ καθάσης τῆς Α. Πα-
 νιερότητος Ἀλλῆς καὶ ἑτερός τις, κάθαρμα ἀληθὲς τῶν

τριόδων, καὶ πρὸ ὀλίγου καβάσης παρὰ τῷ ἐν Σουεζίῳ Ἑλληνικῷ Πρακτορείῳ χρηματίσας, ὀνόματι Ἑμμανουήλ καὶ τὴν πατρίδα Κάσσιος, μετὰ τῆς λοιπῆς συνοδείας τῶν ἐνόπλων μαγείρων, θαλαμηπόλων καὶ λοιπῶν. Ἦν οὖν θέαμα φρικτὸν καὶ ὀδυνηρὸν ἰδεῖν τὰ ἀποτρόπαια ταῦτα πραξικοπήματα, ἐρράγη δὲ καὶ ἡ καρδία τῶν εὐρεθέντων προσκυνητῶν. Τὰς σπαραξικαρδίους μέντοι ταύτας σκηναῖς ὁ τέως ἅγιος Σιναίου, ἐφ' ὑψηλοῦ ἐστῶς, ἐώρα, ὥσεί δὲ τίγρις, μαινόμενος ἐκραύγαζε τοῖς περὶ αὐτὸν κακούργοις τὰ ἀξιομνημόνευτα ταῦτα λόγια: « Κ τ υ π ᾱ τ ε, κ τ υ π ᾱ τ ε, Κ ό π τ α ς θ ᾶ φ έ ρ ω ! Ἐπτά ὀλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας ἐκράτει ἄλυσσοδεδεμένους τοὺς τρεῖς ἐκείνους ἐγκρίτους Πατέρας καὶ ὑπὸ ἐπιτήρησιν αὐστηράν· κχτὰ τὰς ἡμέρας δ' ἐκείνας τοῦ πένθους καὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτοῦ, ὁ τέως ἅγιος Σιναίου, πρὸ τῆς θύρας τῶν οἰκημάτων θείας τὸν ὀθωμανὸν Ἀλῆν, ἐσπασμένον τὸ ξίφος ἔχοντα, μετεπέμπετο ἀνὰ ἓνα τῶν Πατέρων καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἀπευκταιοτέρου τρόμου ἐλάμβανεν ἐκάστου τὴν ὑπογραφὴν, καταδικαστικὴν πασῶν τῶν μεταρρύθμισεων, ὧν τὴν εὐθύνην ἐρρίπτον ἐπὶ τῶν ἐγκρίτων Πατέρων. Παρῆλθον τέλος αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, ὅτε ἀφίκετο καὶ ὁ εἷς ἑξαρχος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος, ἀπὸ Καΐρου, τὴν παρχμονὴν τῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἡμῶν γεννήσεως· οὗτος καθ' ὁδὸν πληροφορηθεὶς τὰ φρικαλέα ἐκεῖνα ἀθεμιτουργήματα, ἤλεγξε τὸν τέως ἅγιον Σιναίου, ὅστις, κορέσας τὴν αἰμοχαρῆ αὐτοῦ ψυχὴν, διέταξε τὴν ἀπόλυσιν τῶν σιδηροδεσμίων καὶ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ

τούτων προσαγωγὴν, ἐκφράσας τὴν πλήρη αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ λήθην τῶν παρελθόντων ἐξαιτησάμενος. Ἐνέδωκαν οἱ Πατέρες χάριν τῆς Μονῆς, καὶ περ τὰ πάνδεινα ὑποστάντες, ὑπεγράφησαν δὲ καὶ ἑκατέρωθεν ὅροι τινες, ὧν οἱ κυριωδέστατοι ἦσαν, ἡ τοῦ λυμεῶνος Ἰλαρίωνος παῦσις ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Δικαιάτου, ὁ περιορισμὸς τῆς σπατάλης, ἡ ἰσόβιος χορηγία τῷ τέως ἀγίῳ Σιναίου τριῶν τῶν ἐν Βεσσαραβία κτημάτων, φερόντων ὑπὲρ τὰ δισχίλια Καισαροβασιλικὰ ἐτήσιον εἰσόδημα (ἵνα μὴ ἀναμιγνύηται πλεόν καὶ καταβροχθίζῃ τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα), καὶ τέλος ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παραδοχὴ δεκαεπτακισχιλίων φλωρίων, ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος διαφόροις προσώποις. Συνελειτούργησαν δὲ καὶ οἱ Πατέρες μετ' αὐτοῦ, συνεχωρήθησαν ἐπ' Ἐκκλησίας, καὶ ἐκεῖνος, τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένος καὶ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου θείς, ὑπεσχέθη ἐν τῇ Ἀρχιερατικῇ αὐτοῦ συνειδήσει, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς τηρήσει ἀνέπαφα τὰ τε ψηφισθέντα καὶ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα καὶ, ὥς περ Πατὴρ φιλόστοργος, συζήσει εἰρηνικῶς μετὰ τῶν Πατέρων. Τούτων γενομένων, ἔλαβε τὴν εἰς Κάϊρον ἄγουσαν, τῶν εὐπίστων καὶ ἀθώων Πατέρων χαιρόντων, ὅτι δῆθεν ἀπὸ τοῦδε ἐθεώρουν ἀρξαμένην τὴν τῆς Μονῆς παλιγγενεσίαν, ὑπὲρ ἧς τοσαῦτα μαρτυρικὰ δεινοπαθήματα ὑπέστησαν.

Ἄλλ' ἀπάτη καὶ πλάνη σκληρά! Ἦδη πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων ὁ σοφὸς ἐτράνου τό: «φύσιν πονηρὰν ▯ μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον». Σκληρῶς πλανᾶται ὁ φανταζόμενος, ὅτι δύναται ἐκδικητικὴν καὶ τυραννικὴν ψυχὴν

μεταβαλεῖν εἰς γενναίαν καὶ μεγαλόφρονα, σκληρῶς πλανᾶται ὁ βουλόμενος μεταποιῆσαι τὸν ἄγριον καὶ ἀτίθασσον λέοντα εἰς πρᾶον καὶ ἡμερον ἄρνιον! Ὡς ἐν τῷ φυσικῷ, οὕτω καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ, ὑπάρχουσιν ἰοδόλα τινὰ ἔρπετὰ, ὧν ἡ λειτουργία κακοῦ καὶ βλάβης ἐσαεὶ πρόξενός ἐστι. Μόλις εἰς Τζουβανίαν κατελθὼν ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου, καὶ παρτυτίκx, τῶν ὀρκῶν αὐτοῦ ἐπιλαθόμενος, οὗς ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων προὔφερεν, ἐν γωνίᾳ καὶ παρὰ βύστω εἰργάζετο τὸν ὄλεθρον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν· διὰ ψευδῶν οὖν καὶ ἀναιδῶν λόγων, ἀναρμόστων ἀρχιερεῖ, παρέστησε τῇ Σεβαστῇ ἐπιτοπίῳ Κυβερνήσει, ὅτι οἱ Πατέρες εἰσιν ἀντάρται, ἰδίᾳ δὲ οἱ Πρόκριτοι, ὅτι τὸ Σίναιον κατέστη φωλεὰ ληστῶν καὶ κακούργων Ἑλλήνων, ὅτι ὕψωσαν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ὅτι οἱ ταπεινοὶ τῆς ἐρήμου πολῖται ἀπειλοῦσι τὰ καθεστῶτα, ὅτι! Τοιαῦτα λέγων ἀνόσια, ἐπέτυχε τὴν ἐξορίαν τινῶν τῶν ἐγκρίτων Πατέρων· ἐν τῷ φανερῷ μὲν τοι διεβεβαίου διὰ τῶν ἐπισημοτέρων λόγων τοὺς ὑποπτευθέντας Πατέρας, ὅτι πᾶν ἄλλο διανοεῖται καὶ παρακαλεῖ αὐτοὺς ἡσυχάζειν καὶ μὴ θεωρεῖν αὐτὸν τοσοῦτον ἀνόσιον· ἀλλ' ἄλλα μὲν ἦν ἐπὶ τῶν χειλέων, ἄλλα δ' ἐν τῇ καρδίᾳ, ὡς ἐν βραχεῖ τρανώτατx ἀπεδείχθη.

Τὴν ἐβδόμην Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1866, ἡμέραν δευτέραν καὶ πρώτην τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρχοστῆς, ὅτε ἅπαντες οἱ Χριστιανοὶ ἐξομολογοῦνται τὰ ἑαυτῶν παρπτώματα καὶ ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις μετανοοῦσι, τὴν ἑσπέρην, λέγομεν, τῆς ἡμέρας ἐκείνης μετὰ τὸν ἑσπερινόν

καὶ ὥσει περὶ λύχνων ἀφὰς ὁ τέως ἅγιος Σιναίου μετα-
πέμπεται εἰς τὴν τοῦ τῆς Μονῆς Συνοδικοῦ αἵθουσαν τὸν
Δικαῖον Ἀρχιμανδρίτην Κύριλλον Ῥοκίδην, τὸν Οἰκονό-
μον Πορφύριον Παυλίδην, ἕτερον τούτῳ συνώνυμον, καί
τινας ἑτέρους ἐγκρίτους Πατέρας· οὗτοι, οὐδὲν ἐν νῶ
ἀπευκταῖον ἔχοντες, προθύμως ὑπήκουσαν καὶ ἔδραμον
ἐνθα ἡ φωνὴ τοῦ Ποιμενάρχου ἐκάλει αὐτούς· ὁ πρῶην
Σιναίου ἐδήλωσεν αὐτοῖς, ὅτι δι' ὑποθέσεις μοναστηριακὰς
μέλλει κατελθεῖν τὴν ἐπαύριον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, παρα-
καλεῖ δὲ, ὅπως κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον αὐτοῦ ἀπουσίαν
διαφυλαχθῇ ἡ τάξις· τοιαῦτα δὲ λέγοντος μετ' ἄκρας φι-
λοφροσύνης, παρῆλθον ὥσει δέκα λεπτά· αἰφνης πληθὺς
Καβάσηδων φαίνεται εἰσερχομένη διὰ τῶν δύο τοῦ Συνο-
δικοῦ θυρῶν, περὶ τοὺς τεσσαράκοντα· ἐξεπλάγησαν οἱ Πα-
τέρες καὶ τὸν Ποιμενάρχην ἡρώτων τὸ διατρέχον· ἀλλ' ὁ
τέως τῇ ἀλωπεκῇ χρησάμενος, αἰφνης ἐνεδύθη λεοντῆν
καὶ ἐπέταττε Τουρκιστὶ τοῖς δορυφόροις τῆς ἐξουσίας,
ὅπως συλλάβωσι καὶ ἀπαγάγωσι τοὺς δεικνυομένους Πα-
τέρας· καὶ δὴ κακὴν κακῶς συνελήφθησαν τότε τρεῖς ἐγκρι-
τοι Πατέρες, ὀνομαστὶ ὁ Δικαῖος Κύριλλος, ὁ Οἰκονόμος
Πορφύριος Παυλίδης καὶ ἕτερος τούτῳ συνώνυμος, δίκην
δὲ κακούργων ἀπήχθησαν τῆς Αἰγύπτου ὑπερόριοι, σκλη-
ρῶς ἀποτίσαντες τὸν ὑπὲρ τῆς Μονῆς ἄδολον καὶ ἀχραιφνῆ
αὐτῶν ζῆλον. Τούτων δὲ γενομένων, ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, δόλῳ δὲ καὶ ἀπά-
τῃ ἠδυνήθη μὲν καταπεῖσαι τὸν Δικαῖον Κορνήλιον καὶ
Σκευοφύλακα Γρηγόριον, τοὺς μηδὲν περὶ τῶν διχtre-

ξάντων εἰδότες, ὅπως κατέλθωσιν εἰς Κάϊρον ἐπὶ προφάσει συσκέψεως Μοναστηριακῆς τινος σπουδαίας ὑποθέσεως, οὐκ ἐπέτυχε μὲν τοι, καί περ προσωπικῶς εἰς Σουῆζ μεταβάς, ἐξορίσαι καὶ τούτους, χάρις τοῖς ἐκεῖσε Χριστιανοῖς· οὕτω πως κατεδίωξεν ἀνηλεῶς καὶ τὸν ἐκ Ῥόδου μόλις ἐλθόντα Πρωτοσύγκελλον Θεοδόσιον ἄνευ οὐδενὸς λόγου ἢ αἰτίας, ἢ ὅτι ἦν καὶ οὗτος ζηλωτὴς τῆς Μονῆς!

Ἐρωτῶμεν ἤδη, μετὰ τὴν σύντομον ταύτην τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ βίου τοῦ τέως ἁγίου Σιναίου ἀφήγησιν, ἐρωτῶμεν πάντα νοήμονα καὶ εὐσυνείδητον, τί ὠφείλομεν πράξαι μετὰ τοσαῦτα; ὠφείλομεν ἐκποδῶν ποιῆσαι τὸν μισόκαλον καὶ διασῶσαι εὐκλεές καὶ πρεσβυγενές τοῦ ὑψίστου καθίδρυμα ἀπὸ χειρῶν ἀδίκων! ὠφείλομεν βεβαίως κολάσαι τὰς καταχρήσεις, τὰς κλοπὰς, τὰς βιαιοπραγίας, ὠφείλομεν ἐπαναγαγεῖν τὴν τάξιν ἐν πᾶσι καὶ τὰ ἀνέκαθεν καὶ ἀπ' αἰώνων τεταγμένα, ἀποδιδόντες φόρον εὐγνωμοσύνης τῇ τροφῇ Ἡμῶν Μονῇ καὶ ταύτην λυτροῦντες ἀπὸ ἐπικειμένου ὀλέθρου, διανοούμενοι, ὅτι τὸ αὐτοκρατορικὸν τοῦ Σινᾶ Καθίδρυμα τέταχται τὸ εὐκλεέστερον καὶ ἀγλαότερον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους Ἡμῶν σέμνωμα καὶ ἐγκυχλῶπισμα! Τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐν ἐνὶ σώματι καὶ ψυχῇ, ἐπὶ Θεὸν τὸν τοὺς ἀσθενεῖς ῥωννύντα τὰς ἐλπίδας θέμενοι, ἐπράξαμεν, πρῶτον μὲν τὸν τέως ἁγίον Σιναίου ἀποκηρύξαντες, εἶτα δὲ καὶ ἐνώπιον τοῦ κανονικοῦ καὶ νομίμου δικαστοῦ, δηλ. τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θειοτάτου τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ τὴν Α. Θ. Μ. ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦτον ἐγκαλέσαντες,

ὕφ' ὧν καὶ πλήρες δίκαιον δέδοται τῇ ἀναξιοπαθούσῃ Ἡμῶν ἀδελφότητι, Συνοδικῶς δὲ ἐκπτωτος ἀπὸ τῆς Ἡγουμενικῆς καὶ Ἀρχιεπισκοπικῆς τοῦ Σινᾶ ἑδρας ἐκηρύχθη, τὴν ἑδραν ταύτην ἀναβάντος τοῦ νῦν Σεβασμιωτάτου Κύρ Καλλιστράτου, κοινῇ ψήφῳ τῶν Πατέρων ἐκλεγέντος καὶ ζηλωτοῦ τῆς Μονῆς τυγχάνοντος.

Ἀλλ' ὁ τέως ἅγιος Σιναίου Κύριλλος, πιστὸς ἑσαεὶ ἐμμένων τῇ ἑαυτοῦ κλίσει, ἀνακυκλᾷ ἤδη τὸ πᾶν καὶ ὄρη καὶ θαλάττας συνταράττει καὶ ῥαδιουργίας καὶ πλεκτάνας καταχθονίους ἐργάζεται, ὅπως καταστρέψῃ διὰ βδελυρῶν καὶ ἀποτροπαίων μέσων τὴν κατ' αὐτοῦ σεπτὴν ἀπόφασιν καὶ βία καὶ αὐθις εἰσέλθῃ ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου, ὅπερ ἐξηπάτησεν, ἡρήμωσε καὶ εἰς ἀφανισμόν ἤγαγε. Πρὸς τοῦτο δὲ πολλὰ μὲν καὶ πολυμήχανα ἐν νυκτὶ καὶ σκοτίᾳ ἐργάζεται, ἐν δὲ τῷ φανερῷ δύο τινα προτείνει, ἐφ' ὧν ἐρειδόμενος πειρᾶται καταστρέψαι τὰ δεδογμένα καὶ τὴν τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐπέμβασιν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπικαλεῖται. Εἰσὶ δὲ τὰ δύο ταῦτα:

1ον. Ὅτι Πατέρες τινες μετὰ πόθου καὶ φίλτρου ἐμβλέπουσι πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα καὶ τοῦτον μόνον Ποιμενάρχην αὐτῶν νόμιμον ἀναγνωρίζουσι.

2ον. Ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἀπόφασις παράνομος καὶ ἄκυρος, ὥς τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων οὐδαμῶς δικαιομένου ἐκδικᾶσαι τὰς ἀναμέσον Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατέρων τοῦ ὅρους Σινᾶ ἐμπιπτούσας διαφοράς.

Εἰ καὶ οἱ δύο οὗτοι ἰσχυρισμοὶ, οὐδὲν ἄλλο ἢ σοφιστι-

καὶ ληρήματα, ἐντοσούτῳ δεῦρο ἐρευνήσωμεν καὶ τὸ ἀληθές τούτων καὶ συμπαγές.

Ὁ τέως ἅγιος Σιναίου διίσχυρίζεται, ὅτι ὑπάρχουσι Σιναῖται ἀληθεῖς ὑπὲρ ἑαυτοῦ τεταγμένοι· ἐὰν μὲν αὐτὸς ἐν συνειδήσει πιστεύῃ τοῦτο, πλανᾶται, ἐὰν δὲ λέγῃ τοῦτο μόνον πρὸς ἐπίδειξιν, τότε πράττει ἑγκλήμα, φενακίζων τοὺς ἄλλους· ἀληθῶς δὲ φενακίζει τοὺς εὐπίστους, ὡς τρανώτατα ἀποδείξομεν παραχρῆμα.

Τίνες εἰσιν οἱ Πατέρας Σιναῖται, πρῶην Ποιμενάρχα, οἱ μετὰ Σοῦ συντεταγμένοι; Μελέτιός τις πρῶτον Πρωτοσύγγελλος ἐξ Ἰωαννίνων τὸ γένος ἔλκων καὶ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐτοῦ κακὴν κακῶς ὑπὸ τε τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ τοπάρχου ἐξωσθεὶς ἕνεκα τῆς ἀθλίας αὐτοῦ διαγωγῆς, οὐδέποτε διάτελέσας Σιναΐτης, ἀγνοῶν δὲ καὶ ποῦ γῆς κεῖται τὸ Σινᾶ, μοναχός τις εἶτα Γεννάδιος καλούμενος, γνωστὸς τῇ Μεγ. Ἐκκλησίᾳ διὰ τὰ τρομερὰ αὐτοῦ ἑγκλήματα, ὑπὸ τῆς Σῆς δὲ Πανιερότητος διασωθεὶς ἐπὶ πληρωμῇ γλίσχρου τινος ποσοῦ, Ἱερομόναχος πάλιν τις Σωφρόνιος, γνωστὸς καὐτὸς τῇ Μεγ. Ἐκκλησίᾳ καὶ οὐδέποτε τὸ Σινᾶ ἰδὼν, κατὰ συνέπειαν οὔτε Σιναΐτης, Ἐμμανουήλ τις Κάσσιος, πρῶην, ὡς ἤδη ἐρρέθη, καθάσης παρὰ τῷ ἐν Σουεζίῳ Ἑλληνικῷ Πρακτορείῳ διατελῶν, ὑφ' ὑμῶν δ' εἰς ῥασοφόρον μεταβληθεὶς καὶ ἤδη τὰς ἀγυῖας περιοδεύων, Γερμανός τις Ἀρχιμανδρίτης, περιώνυμος ἐπὶ τῇ στρατιωτικῇ αὐτοῦ γενναιότητι καὶ τῇ περὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα δεξιότητι, μετὰ τριῶν ἢ τεσσάρων ἄλλων αἰσχυρῶν ἤδη τὰς ἀγυῖας διατρεχόντων καὶ

ἄληθῶν τῶν τριόδων καθαρμάτων, ἐξοστραχισθέντων δὲ πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τῆς Μονῆς! Οὗτοί εἰσιν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ὑμ. Πανιερότητος, μὴ ὀργίσθητε δὲ, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι τοιοῦτοι ὑπηρεταὶ τοιούτῳ Κυρίῳ προσήκουσι. Τίνες δ' εἰσιν οἱ ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς Μονῆς συντισταγμένοι; Φάλαγξ πυκνὴ καὶ γεραρὰ ἐξήκοντα Σιναϊτῶν Πατέρων, ἀπάντων γνησίων τέκνων τῆς Μονῆς καὶ ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας μέχρι ἐσχάτου γήρως τὴν Μονὴν ὑπηρετούντων καὶ τὰ πρῶτα ἐν αὐτῇ φερόντων! Ἐκαστος ἤδη παραβαλέτω καὶ κρινάτω!

Διῖσχυρίζεται κατὰ δεύτερον ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου, ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόφασις παράνομος, ὅτι ὁ Μ. Ἱεροσολύμων οὐδαμῶς δικαιούται ἐκδικάσαι τὰς ἀναμέσον ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατέρων διαφορὰς, ὅτι ὡς ἡ Μονή, οὕτω καὶ οὗτος ἀδέσποτος καὶ ἀνεξάρτητος, καὶ ὅτι μόνη ἡ Μεγ. Ἐκκλησία ἔχει δικαίωμα δικάζειν τοῦτον, ὡς ὑπ' αὐτῆς χειροτονηθέντα, διῖσχυρίζεται, λέγομεν, πάντα ταῦτα καὶ ἀρχαῖα Πατριαρχικὰ καὶ Συνοδικὰ Σιγίλλια κακῶς ἐπικαλεῖται πρὸς ἰδίαν ἑαυτοῦ βλάβην, αὐτὸς μὲν τοι πρὸς ἑαυτὸν ἀντιστρατεύεται καὶ παραλογίζεται, ὡς παρακατιόντες τρανώτατα καταδείξομεν.

Ἀδέσποτος, λέγει, καὶ ἀνεξάρτητός ἐστιν, ὡς καὶ ἡ Μονὴ αὐτή. Ναί! Ἡ Μονὴ τοῦ ἁγίου Θεοδώστου Ὁρους Σινᾶ, δυνάμει γεραρῶν Βασιλικῶν, Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων, τέτακται ἀδούλωτος, ἀδέσποτος καὶ ἀνεξάρτητος καὶ μηδενὶ Θρόνῳ Πατριαρχικῷ ὑποκειμένη, ὡς σὺν τοῖς ἄλλοις πολλοῖς μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐν ἔτει

ας πδ. κατὰ Νοέμβριον ἐκδοθὲν ἐπὶ τοῦ αἰοδίου Οἴκου. Πατριάρχου Γαβριὴλ Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν ἐν μεμβράναις Σιγιλλιωδὲς Γράμμα, ὁ τοῦ Σινᾶ μὲν τοι Ἀρχιεπίσκοπος οὐδὲν ἄλλο ἢ ξηρὸς καὶ βραχὺς Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, ὡς ἀρχιεπίσκοπος δὲ ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν τῶν Ἱεροσολύμων Θρόνον τελεῖ, ὡς δεικνύει σὺν τοσούτοις ἄλλοις καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αἰμνήστου Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου Μεθοδίου ἐν ἔτει αχξη ἐκδοθὲν Πατριαρχικὸν Συνοδικὸν Σιγίλλιον, λέγον οὕτως: « οὐτε Μακαριώτατος ἐστὶν (ὁ ἀρχιεπ. Σινᾶ δηλ.), οὐτε αὐτοκρατῆς ἀρχιεπίσκοπος, ἀλλ' Ἡγούμενος τῇ ἀληθείᾳ βραχύτατος μιᾶς καὶ μόνης Μονῆς, πεφιλοτιμημένος ἀρχιερατικῷ καὶ μόνῳ βαθμῷ » καὶ περακχιόν: « Ἀρχιεπίσκοπός τε ὑποβεβηκώς τῷ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχῃ, καθὰ καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιεπίσκοποι τοῦ αὐτοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, εἰκοστῷ τετάρτῳ Θρόνῳ καθιδρυμένος τῶν ὑποκειμένων Θρόνων τῷ Ἱεροσολύμων, καὶ τὸ μὲν Ἀρχιερεὺς κυρίως ἔχει καὶ ἐνεργῶς, τὸ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος εἰ χρὴ κατ' ἀκριβολογίαν εἰπεῖν, καταχρηστικῶς πως κέκτηται καὶ κατὰ χάριν μέχρι μόνου φιλοῦ ὀνόματος ». Ἀλλὰ ποῦ τὸ αὐτοκέφαλον προσέτι τοῦτο, ὅπερ ἐπικαλεῖται ὁ τέως ἅγιος Σιναίου; Ποῦ δὲ τὸ ἱερὸν σύνθρονον; οὐχὶ μόνον οὐ δεσπόζει τῆς ἀδουλώτου Μονῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου στερεῖται, ὡς καὶ τὸ ἀρχαιότατον τοῦτο σιγίλλιον λέγει: « ὅτε διωρίσαντο καθέζεσθαι τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Σινᾶ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ αὐτῷ, παραχρῆμα ἔκλεισαν καὶ

τὸ ἱερὸν σύνθρονον, μή τι καθήσας ἐν αὐτῷ νομίση εἶναι τὸ Μοναστήριον ἐπισκοπὴ αὐτοῦ· καὶ παρακατιόν· οὐ γὰρ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλὰ τοῦ Σινᾶ ὄρους, ἡγουν τοῦ βουνοῦ καὶ τῶν πέριξ· διὰ δὲ τὸ εἶναι τὸν τόπον ἔρημον, ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ καὶ οἰκεῖ ἐν αὐτῷ, ὡς Ἡγούμενος. Ποῦ αἱ ἐπαρχίαι, ἅς, ὡς ἀνεξάρτητος Ἀρχιεπίσκοπος, διοικεῖ καὶ κυβερνᾷ; ἀνεξάρτητοι ἀρχιεπίσκοποι, ὡς ὁ Κύπρου καὶ ὁ Ἀχριδῶν ἄλλοτε εἰσὶν, οἱ ἐπαρχίας πολλὰς ὑφ' ἑαυτοὺς ἔχοντες καὶ Ἐπισκόπους καὶ Σύνοδον δυνάμενοι συγκροτῆσαι πρὸς ἐκδίκασιν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, καὶ οὕτω πως τὸ κανονικὸν δίκαιον ὀρίζει τούτους. Πλανᾶται τοίνυν ὁ τέως ἅγιος Σιναίου καὶ καινοτομίας εἰσάγει, ὡς ὁ ἄλλοτε Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου Ἀνανίας, ὃς καὶ ἐπὶ τούτῳ δὴ καθηρέθη.

Ἡ Μεγ. Ἐκκλησία, λέγει εἶτα, ἔχει μόνη τὸ δικαίωμα τὴν διαφορὰν δικάσαι, ὡς χειροτονήσασα ἀντικανονικῶς τοῦτον, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Μακ. Ἱεροσολύμων. Ἐὰν ὁ τότε Οἰκουμ. Πατριάρχης Κύριλλος ἐχειροτόνησε παρ' ἐνορίαν καὶ κατὰ συνέπειαν παρὰ τοὺς Θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας, οὐδαμῶς ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Σινᾶ ἀπὸ τοῦ κλήματος τοῦ Ἱεροσολύμων μετετέθη εἰς τὸ κλῆμα τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἐπομένως ὁ Ἱεροσολύμων ἀπώλεσε τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ δικαιοδοσίαν αὐτοῦ· ἢ τῶν Θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων παράβασις οὐκ ἔστι ἐπιχείρημα κατάλληλον, ὅπως τις τοῦτο ἐπικαλεσθῇ. Πότε δὲ ἠκούσθη, ὅτι αἱ ἀναμέσον τῶν Πατέρων

καὶ Ἀρχιεπισκόπου διαφοραὶ δικάζονται ὑπὸ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας; Ἄν ποτε τοιοῦτό τι ἐγένετο, ἐγένετο, καθότι ὁ τότε Μακ. Ἱεροσολύμων ἐνεδήμει εἰς βχσιλεύουσιν. Τὸ τοῦ Ἱεροσολύμων μὲν τοι τοῦτο δικαίωμα ἀνέπαφον καὶ ἔγκυρον ἐσαεὶ διετέλει, οὐδαμῶς ἐκ τούτου παραβλαπτομένων τῶν τῆς Μονῆς, ἀδουλώτου καὶ ἀδεσπότου οὔσης, προνομίων καὶ δικαιωμάτων. Τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις πολλοῖς μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αἰοδίου Οἴκου. Πατριάρχου Μεθοδίου ἐν ἔτει αχχα ἐκδοθὲν Πατριαρχ. καὶ Συνοδικὸν ἐν μεμβράναις Σιγίλλιον, λέγον οὕτω: «κάπιτούτοις τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἔχειν ἀγιώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, ὑπ' αὐτοῦ ἀνακρινόμενος κατὰ τοὺς Θείους Κανόνας, κατ' οὐδὲν ἐκ τούτων παραβλαπτομένων τῶν προνομίων τοῦ Μοναστηρίου κ. τ. λ. » καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰακώβου ἐν ἔτει αχπζ, λέγον οὕτως: «ὁ δὲ τοῦ Σιναίου ὄρους Ἐπίσκοπος ὑπάρχει καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται Ἀρχιεπίσκοπος, ὑποκείμενος τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πρὸς ἐκείνον τὴν ἀναφορὰν κεκτημένος» καὶ τὸ ἐπὶ Πατριάρχου Ἱερουσαλήμ Δοσιθέου, τοῦ εὐκλεοῦς ἐκείνου τῶν Κανόνων ἐρμηνευτοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρος, λέγον οὕτως: «εἰ μὴ διορθοῦται (ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δηλ.) ἐγκαλεῖται ὑπὸ τῆς Συνάξεως εἰς τὸν κατὰ καιροῦς Μακαριώτατον καὶ ἀγιώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, » ὥς τοῦτο καὶ ἄλλοτε καὶ ἤδη γέγονε, μηδεμιᾶς ἄλλης ἀρχῆς δυναμένης ἐπεμβῆναι.

Ἐνώπιον τοιούτων ἡλίου φαεινότερων ἀποδείξεων, ἐνώπιον τῆς ἀκριβοῦς ἐκείνης καὶ ἀληθοῦς, εἰ καὶ συνοπτικῆς, ἐκθέσεως καὶ ἀφηγήσεως τῶν τοῦ τέως ἁγίου Σιναίου ἀνοσιουργιῶν, ἐνώπιον τοιούτων πραγμάτων, ἀφ' ὧν ἀγλαὸν καὶ λαμπρὸν καταφαίνεται τὸ δίκαιον τῆς Βασιλικῆς ταύτης Μονῆς καὶ τῆς Σιναϊτικῆς ἀδελφότητος, μηχανορραφείτω ὁ τέως οὗτος ἅγιος Σιναίου καὶ ὑποχθόνια ἐργαζέσθω καὶ ἐν φρεσὶ Σατανικοῦς σκοποὺς ὑποκρυπτέτω, ὅσους ἂν βούληται, καὶ τὴν ἐξόντως γερaroῦ Καθιδρύματος ἐωσφορικῶς διαγυρεύσθω! Ἡμεῖς, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν, ἰσχυροὶ ἐν τῷ δικαίῳ ἐσμέν καὶ μεθ' Ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ μὴ ἐγκαταλείπων κατὰ τὸν Προφητάνακτα τὰ ἑαυτοῦ σκηνώματα, ἐπ' αὐτοῦ δὲ τὰς ἐλπίδας τιθέμενοι, πεποίθαμεν, ὅτι πηδαλιουχήσομεν τὸ τοῦ Σινᾶ σκάφος εἰς λιμένα βαθὺν καὶ γαλήνιον, ἀπὸ τῆς τρικυμίας τὸ ἀγλαὸν τοῦτο σκηνώμα διασώζοντες καὶ ἀπὸ χειρῶν ἀδίκων λυτροῦντες, χειρῶν ἀνδρός, ὃς ἠρήμωσε καὶ ἠφάνισε τοῦτο καὶ δι' ὃν δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι στένων καὶ τρέμων ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ ἀδελφοκτόνος Κάϊν!

Κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ Σωτ. ἔτους 1867.

Ἡ ἐν Τζουβανίᾳ Ἱερὰ τῶν Πατέρων Σύναξις:

- † Δικαῖος Ἀρχιμανδρίτης ΚΥΡΙΑΛΟΣ Σιναΐτης.
- † Ἀρχιμανδρίτης ΝΕΟΦΥΤΟΣ »
- † Ἀρχιμανδρίτης ΖΑΧΑΡΙΑΣ »
- † Οἰκονόμος Πρωτοσύγκελλος ΑΝΘΙΜΟΣ »
- † Πρωτοσύγκελλος ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ »

† Πρωτοσύγκελλος	ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ	Σιναΐτης.
† Πρωτοσύγκελλος	ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ	»
† ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Πνευματικός	»
† ΠΑΙΣΙΟΣ	μοναχός	»
† ΦΙΛΟΘΕΟΣ	μοναχός	»
† Ὁ τῆς Τζουβανίας	Σκευοφύλαξ	ΜΑΚΑΡΙΟΣ »

Ἐνεργοῦσα καὶ ὡς πληρεξουσία ἐπιτετραμμένη τῶν ἐν ταῖς διακονίαις, οἵτινές εἰσιν οἱ ἑξῆς :

† Ἀρχιμανδρίτης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ Σιναΐτης καὶ ἐπίτροπος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

† Πρωτοσύγκ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ καὶ Οἶκον. Ῥόδου Σιναΐτης.

† Πρωτοσύγκελλος ΑΝΘΙΜΟΣ Σιναΐτης καὶ περιοδευτῆς ἐν Ἀτταλείᾳ.

† ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ Ἱερομόναχος Σιναΐτης καὶ ἑξάρχος ἐν Ἱεροσολύμοις.

† Πρωτοσύγκελλος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ Σιναΐτης καὶ Γενικός ἑξάρχος ἐν Ἑλλάδι.

† Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ Σιναΐτης καὶ Οἰκονόμος ἐν Κύπρῳ.

† ΜΕΛΕΤΙΟΣ Ἱερομ. Σιναΐτης καὶ ἐπίτροπος τοῦ μετοχίου «Βασίλεια» ἐν Κύπρῳ.

† ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ Ἱεροδ. Σιναΐτης καὶ Οἶκον. ἐν Κύπρῳ.

† ΣΥΜΕΩΝ Μοναχός » » »

† ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ἱερομ. » » »

Καὶ ἡ λοιπὴ ἐν Τζουβανίᾳ ἀδελφότης:

† ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ἱεροδιάκονος	Σιναΐτης
† ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ἱεροδιάκονος	»
† ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ μοναχὸς	»
† ΗΣΑΙΑΣ μοναχὸς	»
† ΑΓΑΠΙΟΣ μοναχὸς	»
† ΜΑΚΑΡΙΟΣ μοναχὸς	»
† ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ μοναχὸς	»
† ΧΡΗΣΤΟΣ δόκιμος	»
† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ δόκιμος	»
† ΝΙΚΟΛΑΟΣ δόκιμος	»

Καὶ οἱ ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἐνασκούμενοι Πατέρες:

† Ἀνθέμιος ΔΙΚΑΙΟΣ	Σιναΐτης.
† ΓΕΡΜΑΝΟΣ Πρωτοσύγκελλος	»
† ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ	»
† Ὁ τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου Σκευοφύλαξ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	
Σιναΐτης.	
† Οἰκονόμος ΙΑΚΩΒΟΣ	Σιναΐτης.
† ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ Ἱερομόναχος	»
† ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ἱερομόναχος	»
† ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ μοναχὸς	»
† ΚΥΡΙΛΛΟΣ	»
† ΚΟΣΜΑΣ	»
† ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ	»
† ΓΑΛΑΚΤΙΩΝ	»
† ΗΣΑΙΑΣ	»
† ΙΩΒ	»

† ΔΑΝΙΗΛ	μοναχὸς	Σιναΐτης.
† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ	»	»
† ΔΑΜΙΑΝΟΣ	»	»
† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ	»	»
† ΙΕΡΟΘΕΟΣ	»	»
† ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	δόκιμος	»
† ΓΕΩΡΓΙΟΣ	»	»
† ΜΑΝΟΛΗΣ	»	»
† ΣΙΛΒΕΣΤΡΟΣ	μοναχὸς	»
† ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ	»	»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020829

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

